

[Korsgaard.]

hed, maa det være saaledes, at Erhvervene møder frem og gør deres Anskuelser gældende.

Alt taget i Betragtning mener vi, at som Styret nu engang er — og vi maa jo regne med det, som det er —, er Pengene nødvendige, og ud fra den Betragtning, at det vil blive endnu mere ubehageligt, sandsynligvis i hvert Fald, at skaffe dem ad andre Veje, som Regeringen kunde tænke sig at gaa ind paa, end den her foreliggende Vej, saa anbefaler jeg altsaa, at Lovforslaget faar en velvillig Behandling, vel sagtens i et Udvalg.

Duborg: Angaaende Forslag til Lov om Forlængelse af Loven om midlertidig Afgift af Arv skal jeg paa mit Partis Vegne gøre nogle faa Bemærkninger. Det er jo en Gengangerlov, som gaar tilbage til 1933, da denne midlertidige Forhøjelse blev vedtaget under særlige Forhold, og den havde en særlig Opgave, nemlig at skaffe Midler, der skulde dække bestemte Udgifter. Disse Forudsætninger er ikke længere til Stede. I de Udgifter, som denne Lov skylder sin Oprindelse, er der i Dag ingen Begrundelse for en tilsvarende Forøgelse af Arveafgiften. Derfor maa mit Parti ligesom i Fjor stille sig paa det Standpunkt, at vi ikke kan medvirke og maa gaa imod en Forhøjelse af Arveafgiften, og vi finder ikke, der er fornøden Begrundelse for, at denne Sag behandles i en Kommission om hele Skatte-spørgsmaalet, idet det jo her drejer sig om et Spørgsmaal, som er uafhængigt deraf. Spørgsmaalet om Forhøjelse af Arveafgiften maa ses i Relation til den nuværende Beskatning. Man kan i et Land have en høj Formuebeskatning og en lav Arveafgift, og det omvendte kan ogsaa være Tilfældet, men man kan ikke samtidig have en høj Arveafgift og en meget høj Formuebeskatning, uden at man derved angriber den opsparede Kapital paa en saadan Maade, at det sikkert medfører en Svækkelse i hele Erhvervslivet. Hvorledes det endelige Resultat til sin Tid deraf bliver, kan man ikke engang gætte noget om endnu. Men man kan sige, at man ved, at i Øjeblikket er der ikke nogen reel Begrundelse for en Fortsættelse af Forhøjelsen af denne Arveafgift. Heller ikke de finansielle Forhold, Statens hele finansielle Stilling, giver nogen Begrundelse derfor. Det relativt lille Beløb, som det Beløb, her er Tale om, er i Forhold til Statsbudgettet, kan det ikke være nogen alvorlig Vanskelighed for Statskassen at undvære. Statens Regnskab møder jo, takket være en rigelig

Skatteudskrivning, altid i de senere Aar med et godt Overskud, og vi finder da ikke, at der er nogen saglig Begrundelse for at fortsætte med dette specielle Tillæg til Arveafgiften. Dertil kommer yderligere, at vi siden den første Vedtagelse af Loven om midlertidig Afgift af Arv har faaet andre ekstraordinære Tillæg til Formueafgiften i Form af de aarligt tilbagevendende Skatte-love. Ogsaa i dette sidste Forhold er der en Begrundelse for det Standpunkt, at der ikke er Anledning til at foretage en saadan Forhøjelse som den foreslaaede. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne sige, at vi maa ligesom i Fjor modsætte os dette Lovforslags Gennemførelse.

Rager: Under Henvisning til de under de forhaandenværende Omstændigheder i al deres Knapthed fuldt ud fyldestgørende og særdeles logisk opbyggede Bemærkninger til de to foreliggende Lovforslag skal jeg anbefale begge disse til Vedtagelse. En Genoptagelse af tidligere Aars Diskussioner tjener ved denne Lejlighed næppe noget rimeligt Formaal. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har i Dag gentaget, hvad han ved foregaaende Behandlinger af de tilsvarende Lovforslag har doceret. Vi mødte igen en Række af de kendte fejlagtige og ofte gendrevne Postulater fra det ærede Medlems Side. Af nyt var der egentlig kun det ærede Medlems Paaavisning af, at han tidligere selv paa i hvert Fald eet Omraade havde udvist en usaglig Optræden. Denne Paaavisning kom, da det ærede Medlem ved Omtalen af den i disse Forslag værende Benzin-Femøre fandt, at der i Aar af finansielle Grunde er saglig Basis for hans Krav om denne Femøres Overførelse fra Staten til Vejmillionerne. Uden at være enig med det ærede Medlem heri maa jeg dog konstatere, at Bemærkningen involverer en formentlig ikke tilsigtet, men derfor ikke mindre rigtig Indrømmelse fra det ærede Medlems Side af, at den samme saglige Basis, som det ærede Medlem mener at have i Aar, har det ærede Medlem ikke haft ved tidligere Aars Behandlinger af de tilsvarende Lovforslag. Men denne Erkendelse af egen tidligere ukritiske og usaglige Indstilling underbygger for mig min Opfattelse af, at det ærede Medlem over for disse Forslag ikke netop stiller sig paa et sagligt Grundlag. Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard blot dette, at de Konklusioner, det ærede Medlem drog af mit Partis Stilling til Lovforslagene, kan jeg ikke erkende hverken som rigtige eller som berettigede. De maa ganske staa for det ærede Medlems egen